

videre stor Betydning i Forhold til det Hovedforslag, jeg har været med at stille under Nr. 10. Under Nr. 15 findes der saaledes et Forslag, der gaaer ud paa, at Corpschefens, det vil sige en Departementschefs Lønning i Krigsministeriet ikke skal stige høiere end til 3,000 Rd., begynde med 2,600 Rd. og stige med 200 Rd. for hver 5 Aars Tjeneste indtil 3,000 Rd. Vi have nemlig foreslaaet dette i Sammenligning med, hvad der blev vedtaget ved 2den Behandling for Generalauditeurens og Stabslægens Vedkommende, idet vi, naar det er Thingets Mening, at Generalauditeuren og Stabslægen ikke skulle stige høiere end til 3,000 Rd., ikke kunne antage, at Corpschefen skulle kunne gaae til 3,400 Rd., saameget mindre som Departementscheferne jo nu ikke stige høiere end til 3,200 Rd., dog med Sæd-tillæg. De begynde imidlertid med en Gage af 2,400 Rd., man har her foreslaaet en Begyndelsesgage af 2,600 Rd., og det vil vel omtrent stille sig lige: en Begyndelsesgage af 2,600 Rd., stigende indtil 3,000 Rd., eller en Begyndelsesgage af 2,400 Rd., stigende indtil 3,200 Rd. Skulde man imidlertid ved en Regulering af Lønningsforholdene i Ministeriet komme til at tilstaae Departementscheferne en høiere Løn end 3,000 Rd., vil det jo være meget let og ganske i sin Orden ogsaa at regulere den her omhandlede Lønning derefter. Vi have derfor troet ved vort Forslag kun at stille dette Lønningsspørgsmaal i Samklang med de Lønninger, der ved 2den Behandling bleve fastsatte for de to af mig nævnte Embedsmænd. Om Forslagets Realitet skal jeg iøvrigt ganske overlade ærede Medlemmer selv at dømmе. — Under Nr. 19 er der foreslaaet en Tilføining til § 37. Denne Paragraph gaaer ud paa, at naar en Officeer nu har Mere i saadan Indtægt, som vedtages ved Pensionsberegningen, end han efter denne Lønningslov vil faae, skal alt det Øvrige tillægges ham som personligt Tillæg; men personligt Tillæg behandles ved Pensionsberegningen som fast Indtægt, som vis Indtægt, det vil sige der beregnes Pension af hele det personlige Tillæg. Nu er det imidlertid vedtaget i Loven af 16de Mai 1866 om den midlertidige Lønningsforbedring, at denne Lønningsforbedring ikke skal betragtes som

vis, men som vis Indtægt ved Pensionsberegning, altsaa skal være at behandle efter Pensionslovens § 5 Nr. 3, og det blev vedtaget efter en meget varm Debat her i Salen. Vi have derfor troet, at man maatte fastholde det Resultat, som man derved var kommen til, og lade en saadan Indtægt tilligemed de andre visse Indtægter, som mulig ville gaae ind under dette personlige Tillæg, staae ved Pensionsberegningen fremdeles som hidtil som vis Indtægt. Det er ikke Hensigten at gøre Vedkommendes Ret mindre i denne Henseende, end den for Dieblisset efter de gjældende Bestemmelser er. — Hvad nu angaaer Forslaget under Nr. 10, da omhandler jo dette Forslag et Spørgsmaal af gennemgribende Betydning. Det berører jo ikke mindre end henimod 600 Embedsmænds timelige Vel, og det er derfor en Selsfølge, at man ikke kan gaae til at stille et saadant Forslag eller overhovedet stemme over et Forslag af denne Natur uden efter den muligt modne Overveelse. Da dette Forslag er stillet betingelsesvis, idet det nemlig, forsaavidt som Forslaget under Nr. 8 eller Forslaget under Nr. 9 eller begge disse Forslag skal blive vedtagne, ikke vil komme til Afstemning, bliver det mig nødvendigt at forklare, hvorfor jeg maa fraraade at stemme for Forslagene under Nr. 8 og 9, for at jeg derefter kan gaae over til at give Grunde for Forslaget under Nr. 10. Forslaget under Nr. 8 af den høitærede Krigsminister gaaer ud paa at give Oberster en Gjennemsnitsgage af 2,600 Rd., det er 112 Rd., mere i Gjennemsnit, end hvad den høitærede Krigsminister i sit oprindelige Udkast til Lønningsloven har forlangt. Det er mig ikke ganske klart, om det er den Vel, man gaaer ved Behandlingen af saadanne Forslag, at man gaaer opad, medens Trykket her raader til at gaae nedad. Derjom jeg altsaa maa gaae ud fra, at den høitærede Ministers Forslag, saaledes som det er forelagt os, er et fra Regjeringsens Standpunkt vel overveiet Forslag — og det vilde være en Fornærmelse mod Regjeringen ikke at forudsætte dette, da det er et Forslag, som har en saa alvorlig Betydning — saa finder jeg, at det er umotiveret at foreslaae en Gjennemsnitsforhøielse for 62 Oberster à 112 Rd. Jeg skal nemlig gjøre opmærksom